

चन्द्रशिला (च० + शि०) f. 1) ein best. Edelstein (s. चन्द्रकात्त) BHATT. 11, 15. — 2) N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2629.

चन्द्रभुक्ता (च० + भु०) m. N. eines der 8 Upadvīpa in Ġambudvīpa BAIG. P. 5, 19, 30.

चन्द्रभूर (च० + भूर) n. eine best. Frucht (फलविशेष), = चन्द्रिका, कारवी, चर्मकली, नन्दनी, पशुमेकनकारिका, भद्रा, vulg. कालिम् (Gartenkresse, *Lepidium sativum* nach HAUGHT.) BHĀVAPR. im ÇKDR.

चन्द्रशेखर (च० + शे०) m. 1) Beiw. und Bein. Çiva's (vgl. चन्द्रचूड) AK. 1, 1, 4, 26. HARIV. 14838. KUMĀR. 5, 58. — 2) N. pr. eines Fürsten, dessen Minister der Vater des Verfassers des Sāhitjadarpaṇa war, SĀH. D. 18, 19. Nach BALLANTYNE N. pr. dieses Ministers selbst. — 3) N. pr. eines Berges: विशेषतः कल्पियुगे वसामि चन्द्रशेखरे ॥ इत्यागमे शिव-वाक्यम् ÇKDR.

चन्द्रशेखरचम्पूप्रबन्ध (च० + च० - प्र०) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 826.

चन्द्रश्री (च० + श्री) m. N. pr. eines Fürsten VP. 473.

चन्द्रसेन (च० + सेन) m. Kämpfer AK. 2, 6, 2, 32.

चन्द्रसेभव (च० + सेभव) 1) m. der Sohn des Mondes, Bein. Budha's (Mercur) WILS.; vgl. चन्द्रज u. s. w. — 2) f. श्री kleine Kardamomen ÇABDAK. im ÇKDR.

चन्द्रसरस् (च० + स०) n. Mondsee, N. pr. eines Sees PAÑKĀT. 159, 20.

चन्द्रसुत (च० + सुत) m. = चन्द्रज VARĀH. BṢH. S. 7, 6. 104, 55. L. ĠĀT. 2, 16.

चन्द्रसुरस (च० + सु०) m. *Vitex Negundo* Lin. RATNAM. 110. — Wohl eine falsche Form, entstanden aus चन्द्रसुरसः d. i. च (und) इन्द्रसुरसः.

चन्द्रसूर्यजिह्वाकारप्रभ (च० - सूर्य - जि० + प्रभा) m. N. pr. eines Buddha (dessen Glanz Mond und Sonne verdunkelt) LALIT. 281 (चिष्मोकर०).

चन्द्रसूर्यप्रदीप (चन्द्र - सूर्य + प्र०) m. N. pr. eines Buddha (Mond und Sonne erleuchtend) Lot. de la b. l. 11. fgg. 330. 333. — Vgl. चन्द्रार्कदीप.

चन्द्रसेन (च० + सेना) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Samudrasena, MBH. 1, 699 f. 2, 1098. 7, 6912. 7009.

चन्द्रकन् (च० + कन्) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 2289. 12939.

चन्द्रकुन् (च० + कुन्) m. desgl. HARIV. 12939.

चन्द्रकृत्स्न (च० + कृ०) m. desgl. MBH. 1, 2673. HARIV. 2286. 14288.

चन्द्रकास (च० + कास) 1) m. a) Schwert (vgl. चन्द्रभास) AK. 2, 8, 2, 57. H. 782. an. 4, 326. fg. MED. s. 51. RĀVANA's Schwert H. an. MED. ० क्तासक WOLLHEIM, Myth. 57. — b) N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. 117. — 2) f. श्री *Cocculus cordifolius* Dec. (गुडूची) RĀGĀN. im ÇKDR. — 3) n. Silber RĀGĀN. im ÇKDR.

चन्द्राकर (चन्द्र + आकर) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 7, 5.

चन्द्राय (चन्द्र + अय) adj. schimmernden Anfang habend: द्यावः RV. 5, 41, 4.

चन्द्रातप (च० + आतप) m. 1) Mondschein H. 107. — 2) eine offene, mit einem blossen Dach versehene Halle ÇABDAR. im ÇKDR.

चन्द्रात्मज (च० + आत्मज) m. der Sohn des Mondes, der Planet Mercur H. 117. Sch. VARĀH. BṢH. S. 103, 5.

चन्द्रानन (च० + आनन) monduñtliṭṭig. m. Bein. Skanda's MBH. 3, 14632.

H. Theil.

चन्द्रापीड (च० + आपीड) m. 1) Bein. Çiva's (vgl. चन्द्रचूड) TAIK. 1, 1, 45. — 2) N. pr. eines Sohnes des Ġanameġaja HARIV. 11063. fg. eines Königs von Kaçmīra, Bruders des Tārāpīḍa, RĀGĀ-TAR. 4, 45. 5, 277 (von TAÖVER missverstanden). REINAUD, Mém. sur l'Inde 189. fg. N. pr. eines Sohnes des Königs Tārāpīḍa KĀD. in Z. d. d. m. G. 7, 583.

चन्द्राय (von चन्द्र), चन्द्रायते den Mond darstellen: चन्द्रायते शुक्लरुचापि हेमः SĀH. D. 276, 1.

चन्द्रार्कदीप (चन्द्र - अर्क + दीप) m. N. pr. eines Buddha, = चन्द्रसूर्यप्रदीप Lot. de la b. l. 16. 337.

चन्द्रार्ध (च० + अर्ध) m. Halbmond HARIV. 3533. 4690. R. 1, 28, 25. Suçā. 2, 60, 20. चूडामणि (vgl. चन्द्रचूड) Bein. Çiva's HIT. 1, 207. ० मैलि desgl. PRAB. 1, ult. ० कृतशेखर von einem Büsser, der Çiva's Aussehen nachahmt VER. 13, 6.

चन्द्रावती (von चन्द्र) f. N. pr. eines Wallfahrtsortes COLEBR. Misc. Ess. II, 215. — Vgl. चन्द्रवती u. चन्द्रवत्.

चन्द्रावती (चन्द्र + आवती) f. Name eines Metrums (4 Mal ~~~~~, ~~~~~—) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 1).

चन्द्रावली (चन्द्र + आव०) f. N. pr. einer der Gespielinnen Kṛṣṇa's UĠĠĀLANILAMANI im ÇKDR.

चन्द्रावलोक (च० + अव०) m. N. pr. eines Fürsten VP. 386, N. 19.

चन्द्राश्र (च० + अश्र) m. N. pr. eines Sohnes des Dhundhumāra HARIV. 706. VP. 362.

चन्द्रास्पद (चन्द्र + आस्पद) f. N. einer Pflanze, = कर्कटपृङ्गी RĀGĀN. im ÇKDR. u. d. letzten Worte.

चन्द्राक्षय (च० + आक्षय) m. Kämpfer TAIK. 2, 6, 39.

चन्द्रिका f. s. u. चन्द्रक.

चन्द्रिकाद्राव (च० + द्राव) m. ein best. Edelstein (bei Mondschein schmelzend, s. चन्द्रकात्त) RĀGĀN. im ÇKDR.

चन्द्रिकापायिन् (च० + पा०) Mondschein trinkend, m. der Vogel Kākora RĀGĀN. im ÇKDR.

चन्द्रिकाम्बुज (च० + अम्बुज) n. bei Mondschein blühender weisser Lotus RĀGĀN. im ÇKDR.

चन्द्रिन् (von चन्द्र) 1) adj. golden; Gold besitzend: रथः VS. 21, 31. किंरथैश्चन्द्री यजति प्रचेताः 20, 37. — 2) m. der Sohn des Mondes, der Planet Mercur VARĀH. BṢH. S. 103, 12.

चन्द्रिमा f. Mondschein VĀKASP. beim Sch. zu H. 106. AK. 1, 1, 2, 18. Sch. — Gebildet von चन्द्र nach der Analogie von पूर्णिमा.

चन्द्रिल (von चन्द्र) m. 1) Barbier TAIK. 2, 10, 4. MED. 1. 89. — 2) Bein. Çiva's MED. — 3) eine best. Gemüsepflanze (s. वास्तूक) MED.

चन्द्रेष्टा (च० + इष्टा) f. eine Gruppe bei Nacht blühender Nymphaeen (Geliebte des Mondes) RĀGĀN. im ÇKDR.

चन्द्रोदय (च० + उदय) 1) m. a) Mondaufgang H. an. 4, 221. चन्द्रोदयस्य कथाः Suçā. 2, 483, 21. Vgl. प्रबोधचन्द्रोदय. — b) eine nur oben gedeckte Halle H. 681. H. an. — c) ein best. medicinisches Präparat H. an. SĀRAKAUMUDĠ und SUKĠABODHA im ÇKDR. — d) N. pr. eines Kriegers auf Seiten der Pāṇḍava MBH. 7, 7012. — 2) f. श्री ein best. Augenmittel KĀURAPĀṇIDATTA im ÇKDR.

चन्द्रोन्मीलन (च० + उन्मीलन) n. Tit. einer Schrift Verz. d. B. H. No. 903.

60